Ч. 121. Четвер 15 (2) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмініструция: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вибори до ради державної. — Подорож султана. — Росийска рада державна а проекти нових законів. — Положене в Мароккo.

Як звістно відбули ся вчера вибори до ради державної в цілій Австриї в виїмком всхідної Галичини і Дальматиї. В західній Галичині мало бути вибраних 46 послів, а то 12 з міст а 34 з округів сільских. Вибрано оконечно лиш 13 послів, а в прочих округах прийде до нових виборів або до тіснійших. Іменно вибрані: В Кракові бурмістр міста др. Лео, інжинїр Зеленевский, независимий жид др. Ґрос і социяліст Дашиньский; в однім окрузї відбуде ся тіснійший вибір між социялїстом дром Марком а демократом дром Добошиньским. Дальше вибрані послами з міст: В Тарнові др. Тертіль народн. демократ, в Бялій др. Лазарский, презес Кола польского, в Мельци др. Рознер консерватист, в Новім Санчи др. Ґерман демократ, в Ряшеві др. Білиньский б. мінїстер, консерватист.

В сільских округах вибрані: в краківскім социяліст Дашиньский, в бохеньскім консерватист бар. Гец-Окоцімский, в ясельскім консерватист Яворский і в велицкім консерватист др. Коритовский. В прочих округах відбудуть ся дальші вибори.

На Буковинї звістні доси висліди вибо рів з 13 округів. Вибрані: Українцї Василько, віцемаршалок др. Смаль-Стоцкий, Семака, Лукасевич і Спенул; Румуни Ончул, Ісопескул-Ґрекул, Сімоновічі, маршалок краєвий бар. Гормузакі і Сербу. В Чернївцях вибрано дотепершного посла социялістичного Ґріґоровічі і сионїста Штравхера; нїмецкий кандидат проф. Скедль перепав.

З прочих австрийских країв нема ще доси вислїду. Звістно лиш тілько, що відбуде ся дуже богато тіснїйших виборів. З більших партий мали утратити мандати християньско-суспільні і социялїсти, а в Чехах мали здобути кілька нових мандатів молодочехи.

Турецкий султан Могамед приїхав дня 7. с. м. в середу кораблем „Гайредин Рудобородий“ до Солуня. Прибувши до Солуня післав до вілї, в котрій єго брат, бувший султан Абдул Гамід живе полонником, свого секретаря, щоби передав єму поздоровлене султана. Абдул Гамід, як лише довідав ся, що султан приїздить до Солуня, попав був в великий страх, пробував навіть, кажуть, відобрати собі житє. Коли-ж султанів секретар переказав єму султаньске поздоровлене, утішив ся дуже і навіть, як доносить депеша, яка наспіла з Солуня до Царгорода, висказав вдоволенє з причини поздоровленя, присланого єму султаном дорогою специяльної місиї.

Ту подорож султана викликали неспокої в Альбанії. Султан Могамед виїхав в подорож до Солуня, щоби здїйстнити давний свій намір, приглянути ся відносинам в Альбанїї. Султан думає помилуванєм Альбанців причинити ся до втихомиреня альбаньского повстаня, бо в Царгородї зрозуміли вже, що можна вправдї альбаньский рух згнобити оружием, однак тим не полагодить ся альбаньского питаня, а треба старати ся лаґідностию приєднати Альбанців для Туреччини.

В четвер 8. с. м. радила росийска державна рада над законопроектом про народну просьвіту. Коли оберпрокуратор синода заявив ся за переданєм законопроекту комісиї, ухвалено 52 голосами против 44 передати законопроект до комісиї. Від замкнена сесиї думи (27. м. м.) се вже другий законопроект, який державна рада загирила може і на все. Перед кількома днями усунула державна рада з дневного порядку принятий думою законопроект, про свободу релїґійних практик старовірів і тим відложила єго полагодженє на необмежений час. Така сама доля стрінула і законопроект про народну просьвіту, бо відослане законопроекту

3)

Вествард-Го.

(З нїмецкого — В. Ґранвілля Шмідта.)

(Конець).

Був тихий вечер. Лиш денеде блимали на небі звізди а легкий вітерець здував дрібонькі филї на мори перед пристанию.

Чотирох людий, що осторожно крили ся в тїни довгої шопи, вилїзли на дерев'яний паркан, що відділяв улицю від Тихзенового ґрунту, на котрім містила ся верфта.

В долинї коло заборола стояла „Йомфрулянд“ привязана линвами а якийсь чоловік похожав по ній то в один то в дфугий бік.

Він насунув собі синю шапку з дашком на очи і від часу до часу заглядав уважно почерез заборолo на верфту.

Єго бистрим очам не уйшли ті тїни, що пересувались перед ними. Він свиснув коротко а тоті чотири постатї виступили на отверте заборолo. Один по другім пустились відтак по вузкій дощці на судно.

— Ну, Петерзоне, вишукав ти людий? — відозвав ся стоячий на корабли чоловік до надходячих.

— Вишукав, Далянде, трох позискав я для нашого пляну.

— Не богато, але якось то зробить ся — сказав на то Далянд і звернув ся відтак до моряків. — Отже, люди, не можемо тратити богато часу, бо ще перед сходом сонця, набір мусить бути в корабли. Нехай кождий з вас возьме собі кіш з онтих, що стоять там на складі вугля, а відтак нехай носить щоби набір був повний.

— А деж зсипати вугле? — спитав один з моряків, котрий побачив, що судно в серединї до половини наповнене піском.

Зсипати на пісок, мій сину; лиш добре розгортати, щоби не було з під споду видко піску — сказав Далянд з непохитною повагою.

Петерзон засьміяв ся. — Отже то так річ має ся! Ну, тепер менї вже ясно, в який спосіб ти хочеш сеї ночи триста тон набрати. Але верства не сьміє бути за тонка, бо коли судном зачне на мори кидати, то пісок готов би знову показати ся. Я хотів би лиш побачити лице того чоловіка, котрий купить тих триста тон, а відтак відкриє, якого топлива єму упхали.

Небавком зачали люди носити вугле на корабель а чорні диямантн вкрили сїрий пісок грубою верствою. Могла бути може трета година досьвіта, коли робота скінчила ся.

„Йомфрулянд“ забрала свій набір і готова була вже до дороги. Небавком повідчіпали линви, вивісили кілька вітрил і судно рушило зі свого місця та наставило ся передним кінцем до широкого моря.

Вже підчас того, коли корабель випливав поволи з пристанї, один з моряків перемальовував назву і краску старої барки „Йомфрулянд“ і небавком заяснїла виписана білими буквами на чорнім тлі назва „Вествард-Го“.

*

Барометр спадав щораз більше. На овиді показали ся чорні хмари і сунулись борзо щораз близше. Иногдї цїла стара барка задрожала, коли об неї вдарила тяжка филя.

А всеж-таки була то нїби лиш пригривка, лиш заповідь бурі, що насувала ся на старий корабель.

Коби то ніч була огненна, то може би щось і видко було! — відказував Далянд і споглядав бистрим оком в ту сторону, де сподївав ся побережа.

Була то перша ніч по їх тайнім відпливі з Християнії а корабель плив лиш дуже поволи.

— Тота скриня щось за богато тягне води в себе — муркотів Петерзон, а моряки не переставали помпувати і проклинали свою глупоту, котра завела їх на сю „продайдушу“.

Поки що не потребували ще побоювати ся, щоби їх хтось викрив. Тихзенова верфта була далеко від всего руху корабельного і заким би властитель вернув, ледви чи хто добачив би, що барка десь поділа ся.

Около півночи здавалось Петерзонови, що видить перед кораблем якесь сьвітло. Далянд гадав, що то сьвітло від якогось рибацкого судна, але Петерзон доказував, що то сьвітло перед в'їздом до Драмен.

Заким ще могли зміркувати де они опинили ся, крикнув моряк, що стояв на переднім кінци: Підводна скала на право від берега!

Ледви що то сказав, як вже корабель попав ся в розбурхані филї, що відбивали ся від берега, судно заскрипіло, відвернуло ся

до комісиї не означає нічо инше, як відложенє закона також на неозначений час. Замітне, що на те становище державної ради в справі релїґійної свободи і народної просьвіти вплинув новий оберпрокуратор синода Саблер, котрий ще як колишний помічник Побєдоносцева заявив ся противником тих законів.

В француских правительственних кругах панує бажанє, щоби спору з Ішпанією не доводити до критичної стадиї, а то щоби не була конечною інтервенция чужої держави. Мінїстерство заграничних справ надіє ся, що по інтервенциї француского амбасадора в Мадритї поворот до нормальних відносин в Марокко послїдує в найблизших днях.

Французке правительство — після офіцияльних вістий — повідомило держави, котрі підписали договір у Альжезірасї, що не признає кроку Ішпанїї в Елькcарі.

Англїйска праса бачить в обсадженю Ляpашу і Елькcара велику небезпечність для мира. Франция висилаючи виправу до Фезу могла бодай закрити ся цїлию оборони Европейцїв. А крок Ішпанїї означає зірванє акту в Альжезірасї, так що державам не лишає ся нїчо лиш нова конференция, або приняте мовчанкою подїлу Марокка до відомости.

Новинки.

Львів, 14 червня 1911.

— **В станї здоровля Є. Е. Вп. Митрополита** гр. Андрія Шептицкого сконстатувала лїкарска консилїя рішучий зворот до лїпшого. Реконвалесценция відбуває ся правильно. Небезпечність цїлком виключена. Вчера виносила температура 36 6.

— **Незвичайне сьвято** мали питомцї гр. кат. семинариї у Львові. В їх семинариї замешкав Є. К. В. кн. Максимілїян Саксоньский, який приїхав до Львова відвідати недужого Митрополита Шептицкого. Оногди перед полуднем достойний гість, відомий зі своєї прихильности до гр. кат. церкви, взяв участь в богослуженю в семинарияльній церкві. Гарне враженє робило, що кн. Максимілїян зовсїм свобідно і поправно володіє церковно-славяньскою мовою. Вечером мав кн. Максимілїян проповідь до питомцїв.

— **Дирекция ц. к. державної ґімназиї в Кіцмани** оповіщує: Іспити приватистів за II. піврік відбудуть ся 3 і 4 липня від 8 до 12 год. перед полуднем і від 3 до 6 год. пополудни. Шкільний рік 1910/11 закінчить ся 1 липня. Вступні іспити до І. кляси відбудуть ся в лїтнім реченци 3 і 4 липня від 10 до 1 год. (на письмі), а від 3 до 6 год. устно. Дотичні ученики мають перед іспитом між 9 а 10 год. з родичами або їх заступниками явити ся в І. клясї б. і виказати ся метрикою, що мають вже або до кінця сего року будуть мати що найменше 10 лїт, а коли ходили до публичної народної школи, предложити ще й сьвідоцтво фреквентацийне або шкільні повідомленя що найменше за 4 шкільний рік. В обох сих сьвідоцтвах поступ в мові викладовій повинен бути зазначений одною нотою загальною, а крім того мусить в них бути виразна замітка, що ученик переходить до школи середної. Іспит треба зложити в релїґії, мови рускої, з рахунків і з мови нїмецкої, однак із сеї послїдної вимагає ся лише вправи в читаню й писаню, знаня що найважнїйших форм відмінюваня імен і дієслів, трохи вправи в розбираню (аналїзї) поединчого розширеного реченя, вкінци лише того засобу слів, який можна набути з уживаних по народних школах учебників. Вписові такси, які треба заплатити з гори, виносять 7 корон 42 сот. Записи до кляси приготовляючої відбудуть ся аж по вакациях. — *Др. Артимович*, п. к. директор.

— **Комітет ґімназияльний в Рогатинї** просить всїх Вп. Добродїїв, що збирають датки по краю і повітї, щоби жертви сї надсилали, позаяк ґімназияльний „Звіт“ вже в друку. Просимо також рекламувати у нас свої датки, колиб хоч найменші квоти не були поіменно виказані. При рекламациях просимо подавати імя адресата і час посилки.

— **Дрібні вісти.** Передвчера упав з даху на монастири СС. Милосердія у Львові при ул. Театиньскій бляхарский помічник Йосиф Керенко і зазнав потрясеня мозку. Стация ратункова відвезла его до шпиталя. — Малка Любін ідучи вчера ул. Краківскою у Львові посовгнула ся на шкірцї помаранчи і упала та зломила праву руку. — Майстер шевский Кароль Флямер доніс поліциї, що ще перед трема тижднями утїкла зі Львова его жена, забираючи єму постїль і 160 корон готівкою. — На ул. Бема наїхали вчера сполошені конї на їдучого біциклем Гавр. Івацка і дуже его потовкли.

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Мінїстра Іcповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тїй семінариї відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на І. рік семінариї відбуде ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакациях 1 і 2 вересня.

— **Величезна буря в Новім Йорцї.** В суботу перейшла над Новим Йорком і околицею величезна буря, котра наробила страшних шкід. Буря позривала дахи многих домів і залляла місто дощем так, що богато улиць виглядало мов озера. Підземна і надземна зелїзниця мусїла здержати рух. Дощ вибив коло 100.000 шиб. Грім ударив в один поїзд, причім богато людий зазнало поважних поражень. В Новім Йорцї троє людий убитих. На однім із передмість було кілька тисяч людий на добродїйнім представленю в цирку. Грім продер полотняний намет, повстав переполох з причини пожежі. З трудом удало ся виратувати публику. Сотки людий покалїчених.

— **Смерть за... гній.** Вчера перед полуднем перед трибуналом судиїв присяжних у Львові розпочала ся перша розправа в новій, третій надзвичайній каденциї. На лаві обжалованих засів 30-лїтний Андрух Шумада, селянин з Журавець, котрого прокуратория обжаловує о злочин убийства. Злочину того допустив ся обжалований дня 20 цьвітня с. р. на особі свого шурина Клима Назаровича. Приводом до злочину була сварня о навіз. — Обжалований унаслїдив до спілки ґрунти і будинки по тестю, оба на тих ґрунтах господарили і перед хатою складали навіз. День перед злочином обжалований почав вивозити навіз на свое поле, не оглядаючи ся на власність

переднім кінцем від берега і барка „Вествард-Го“ лежала вже на боцї а филї одна за другою зливали поклад. Здавало ся, що вже нема ради і Далянд побоював ся, що филї готові кождої хвилї розірвати барку; але показало ся, що старе доробайло було все таки ще досить сильне.

Коли розвиднїло ся, побачили они, що опинили ся таки дїйстно перед в'їздом до Драмен. О тім, щоби корабель можна було із скали рушити не було й бесїди. Далянд змірковав, що не позістає нїчого, як лиш хиба вже тут барку продати, заким би в Драмен стало звістно, що „Иомфрулянд“ десь пропала. На покладї було велике спустошенє; филї все забрали, що лиш не було міцно прибите і пришрубоване. Далянд заглянув до середини корабля і аж зрадів, коли побачив, що вугле все ще закривало пісок. Але Петерзон був дуже пригноблений. Єму здавало ся, що щезла вже зовсїм надія на дванайцять тисячів корон.

— Гальло — якась лодка пливе від берега! — крикнув Далянд і прислонив собі очи рукою. Буря притихла вже була майже зовсїм а сонце поблискувало ясно по все ще неспокійних филях. Далянд видів як лодка підпливала щораз близше а нечиста совість не давала вже єму спокою; єму здавало ся, що то вже якісь поліцисти за ним гонять.

А то був лиш один досить собі грубий панок, що вийшов з лодки на барку „Вествард-Го“ і два рибаки, що его привезли. Далянд підійшов до него і представив ся єму яко властитель а заразом і капітан барки „Вествард-Го“. Як же здивував ся, коли показало ся, що незнакомий то корабельник і властитель верфти Тихзен з Християнїї. Він перебував в Драмен і шукав тут робітників для себе на місце тих, що застрайкували. Він довідав ся зараз, що около півночи якась анґлійска барка попалась на скали. Після его переконаня можна єї було легко звідтам видобути, але може капітанови не хоче ся платити за витяганє і він волїв би продати єї на місци разом з цїлим набором.

А Петро Тихзен то був хитрий лис. Він звітрив зараз добрий інтерес і длятого виїхав завчасу до розбитка, щоби котрийсь з корабельників в Драмен не забрав єму зперед носа товстий кусник.

Та й застав все так як здогадував ся.

Барка від біди видержала би ще, щоби єї линвами затягнути до Християнїї, а властитель єї не був від того, щоби єї продати. „Коваль клепче, поки тепле“ — подумав собі Тихзен а Далянд так само.

— Дванайцять тисячів корон — відповів опісля Далянд, коли Тихзен зачав з далека допитувати ся о цїну.

— Я мушу преці корабель звідси витягнути — відповів Тихзен на то і давав лиш десять тисячів корон.

Далянд покликав ся на тих триста тон вугля, що на корабли і остаточно згодили ся на десять тисячів пятьсот.

*

Пополудни того самого дня в однім готели в Драмен добили торгу і Далянд дістав готівкою на руку десять тисячів пятьсот корон. В дві години опісля виїхав він в супроводі Петерзона — куди не знати.

А Петро Тихзен з людьми котрих наймив вибрав ся зараз на барку забирати вуголь, котрий можна би таки на місци добре продати. Отже забрали ся зараз жваво до роботи.

Рад з того, що зробив добрий інтерес, походжував собі Петро Тихзен по корабли і обчисляв свій зиск.

Нараз якийсь робітник пробудив его з его красних мрій. — Пане, чи й той пісок забирати? — спитав він трохи заклопотаний.

— Який пісок? — спитав Тихзен не прочуваючи нїчого.

— А той, що під вуглем.

Тихзенови аж горячо зробило ся. Він побіг чим скорше до люки, при котрій робили, і побачив — сам грубий сїрий пісок!

Аж цїлий почервонїв як бурак. Не знаючи собі ради, вибіг на поклад. Що єму тепер робити? Як зловити тих очайдушних мантїїв, котрі Господь знає, де вже подїли ся?

Коли ще так роздумував, глянув мимо волї на корабельний дзвінок. — А то що? Що на нїм було вилите? — Сам собі не вірив. Приступив близше і прочитав на дзвінку виразно вилиту назву корабля: „Иомфрулянд“.

Робітники коло люки зачули якийсь крик, якийсь такий страшний крик, лов би якого зраненого зьвіря. Коли підійшли близше, вибалушив Петро Тихзен на них так страшно підбіглі кровю очи, що они волїли відступити ся від него.

*

І знов настала була осінь. Студений вечірний вітер свистав попід мури самотного карного заведеня.

Старий, сїдоглавий директор сидїв при своїм бюрку і працював пильно.

Хтось запукав до дверий. Він підніс ся і закликав голосно: Прошу!

Якийсь дозорець всунув голову між двері.

— А що там? — спитав старий панок.

— Пане директоре, число 231 есть знов тут....

Зітхнувши, встав директор і вийшов до прибувшого.

Так було таки дїйстно. Хто раз надихав ся кримінального воздуха, вертає знов до него.

шурина. На другий день возив дальше навіз а коли Назарович побіг на поле з своєю жінкою і почав навіз перекидати на свій загін, обжалований вхопив мотику і ударив нею Назаровича в голову так сильно, що той упав на землю без памяти і в тиждень пізнійше помер внаслідок заломаня черепа. Обжалований признає ся до вини, але каже що станув в обороні своєї жінки, котру Назарович напав.

По переведеній розправі трибунал засудив Андруха Шумаду за тяжке ушкодженє тіла на кару 5-місячної тяжкої вязниці заостреної постом. Питанє в напрямі убийства судиї присяжні заперечили.

— **Шевченко педаґоґом.** В українськім педаґоґічнім місячнику „Сьвітло“, видаванім у Києві д. Шерстюком, в книжці за цьвітень, находить ся цікава розвідка д. С. Черкасенка: „Шевченко педаґоґ“. В ній автор розповідає про цікавий епізод з житя нашого поета, коли він, глубоко перенятий справою осьвіти рідного народу, заходив ся сам складати українські підручники для народних шкіл, що на переддодні визволеня селян з кріпацкої неволї у великій скількости почали заводити на Україні.

Видавши „Южно-Русскій Букварь“, Шевченко, вже тяжко хорий, дбав про єго розповсюдженє по українських школах і разом з тим заходжував ся видавати далї шкільні підручники. В листї до М. Чалого він писав (4 го січня 1861 р.) з сього приводу: думка єсть за букварем напечатать лїчбу (арихметику) і цїни й величини такоїж, як і букварь (3 коп.). За лїчбою — етноґрафію і ґеоґрафію в 5 коп. А історию, тільки нашу, може вбгаю в 10 коп. Як би Бог поміг отсе мале дїло зробить, то велике самоб зробило ся“.

Але невблаганна смерть перетяла многострадальне кобзареве житє і не дала Шевченкови змоги здійснити отсї єго мрії про осьвіту „меншого“ брата.

На кінци своєї розвідки д. Черкасенко описує рідкий тепер Шевченків підручник — єго „Букварь Южно-Русскій“ — і подає досить докладний єго зміст.

— **Початкові школи в Росиї.** Недавно вийшли відомости про число шкіл, учителїв і учеників після материялу переписи з 18. січня ст. ст. сего року. Відомости подані після ґуберній і округів держави, при чім мійскі школи відокремлені від сїльських. По таблицях, які були перевірені до 30. цьвітня, в державі нараховують шкіл — 100.295, катехитів-сьвящеників і діяконів — 49.096, учителїв 70.866, учительок 83.311, учеників що були при переписи — 4,199.564, учениць — 6,180.510. На одну школу припадає пересїчно 42 учеників і 20 учениць, на одного учителя — 40 учеників. Загальні видатки на удержанє початкових шкіл в 1910 роцї виносили 90,798.199 рублїв; на кожду школу приходило 905 рублїв 31 коп., на одного школяря — 14 руб. 69 коп. Удержанє 1 школи в відомстві міністерства народної осьвіти стояло 1.182 рублїв в відомстві православної віри — 418 рублїв. На одного школяря в першім відомстві випадало 16 руб. 86 коп., в другім — 8 руб. 83 коп.

— **Статистика студенток у Франциї.** За послідні роки зростає загально число жінок на европейских унїверситетах, але сей рух обхопив передовсім француські унїверситети. Після чисел, оголошених парискими часописями, з тепер у Франциї на ріжних унїверситетах слухачок фільософії (Faculté des lettres) 1147 француских горожанок, 1002 чужих; на природничих виділах: 303 француских, 150 чужих; на медицині 618 Французок і 530 чужинок; на правничім виділї: 62 Французки і 88 чужинок; на фармакольоґії: 51 Французок і 4 чужинки. Більшість тих жінок вчить ся в Сорбонї, бо 2121, що становить осьму часть загального числа слухачів париского унїверситету. Загалом в цілій Франциї 4000 жінок становить десяту часть загального числа студентів. Часописи нотують крім сего, що в порівнаню з минулим роком число слухачів на унїверситетах зросло лише о 2, а число слухачок о 144. З сего факту француські часописи роблять песимістичні висновки про грізну конкуренцию жінок в наукових званях.

— **Убив власну жінку.** В Бендзїнї в Росиї замордовано острим знарядом у власнім мешканю жінку властителя дому Цайлерову. Муж убитої каже, що се рабунковий морд, однак єго арештовано, як підозріного о убитє жінки.

† **Помер** о. Онуфрий Воляньский, префект гр. кат. духовної семинариї у Львові, б. редактор „Ниви“, дня 11 с. м. в Дрогобичи.

Телеґрами.

Солунь 14 червня. Тепер ведуть ся живі переговори між правительством а Торґут Шафкет пашою в справі реформ в вілєті Скодар. Побоюють ся, що успокоєнє Албанії стрітить поважні перепони.

Константинополь 14 червня. Італїя відкликала свій воєнний корабель з албаньских вод, який там свого часу вислала.

Париж 14 червня. З Мекінес доносять, що ґен. Моаніє рішив задержати брата султаньского Мулей Ціна і відвести єго як полоненого до Фезу та там віддати в руки султана.

Букарешт 14 червня. Вчера в місцевости Турну-Северін стверджено підозріний случай занедужаня. Гадають, що то буде холєра.

Вашинґтон 14 червня. Сенат ухвалив закон, після котрого сенатори будуть вибирані в дорозі безпосередного загального голосованя.

Гіршберґ (на пруским Шлеску) 14 червня. Минувшої ночи учав в горах великий сніг і настав мороз. Навіть в долинах термометр упав о кілька степенів понизше нулї.

Господарство, промисл і торговля

— **З зелїзниці.** В „Gazet-ї Lwowsk-ій“ оповіщує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові роздане будівельних робіт по причині розширеня істнуючої огрівальнї ч. 3 о 10 становиск для льокомотив на стациї у Львові в дорозї публичної лїцитациї.

Оферти належить вносити дня 21 червня 1911 до години 12-ої в полудне.

Загальні і подрібні услівя будови, як також відносні пляни і инші дотичві алєґати можна переглянути в III. відділї для удержаня і будови зелїзниць в будинку ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові, III. поверх, двері 309, де можна також одержати формулярі на оферти, алєґати до оферт і приписи подрібні для внесеня їх.

Цїна збіжа У Львові.

дня 13-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·50	до	11 75
Жито	7 50	„	7 75
Овес	8 40	„	8 50
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·75	„	13 25
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	130·—	„	140·—
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00. 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).